

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, po sutkinji tog suda Mariji Gugić, u pravnoj stvari tužitelja: Neven Šeparović, OIB: 67782938549, Šetalište Tina Ujevića 15, Korčula, kojeg zastupa punomoćnik Marko Popović, odvjetniku u Splitu, Domovinskog rata 26/III, protiv tuženika: 1. Nevenka Šeparović, OIB: 30003156233, Šetalište Tina Ujevića 15, Korčula, 2. Branka Šeparović Kegalj, OIB: 12818352139, Ulica 99 6, Korčula, koje zastupa punomoćnik Dino Žuvela, odvjetnik u Blatu, radi utvrđenja ništetnosti ugovora, nakon glavne rasprave zaključene 8. travnja 2026. u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženica, na ročištu zakazanom radi objave odluke, 26. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetan i ne proizvodi pravne učinke Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju (uz istodobni prijenos imovine) sklopljen između ŠEPAROVIĆ NEVENKA iz Korčule, Tina Ujevića 15, OIB: 30003156233, kao primatelja uzdržavanja i ŠEPAROVIĆ KEGALJ BRANKA iz Korčule, Ulica 99, br. 6, OIB: 12818352139, kao davatelj uzdržavanja, a koji ugovor je ovjeren od strane Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli dana 22. kolovoza 2024.g. pod poslovnim brojem R2-446/2024.

II. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se Općinskom sudu u Dubrovniku, Zemljišnoknjižni odjel Korčula brisanje zemljišnoknjižnog stanja nastalog na temelju Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju (uz istodobni prijenos imovine) zaključenog između ŠEPAROVIĆ NEVENKA iz Korčule, Tina Ujevića 15, OIB: 30003156233, kao primatelja uzdržavanja i ŠEPAROVIĆ KEGALJ BRANKA iz Korčule, Ulica 99, br. 6, OIB: 12818352139, kao davatelj uzdržavanja, a koji ugovor je ovjeren od strane Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli dana 22. kolovoza 2024.g. pod poslovnim brojem R2-446/2024, te se u zemljišnim knjigama uspostavlja ranije zemljišnoknjižno stanje kakvo je bilo prije provedbe tog ugovora, tako da se briše uknjižba prava vlasništva s imenika tuženika ad 2. Branka Šeparović Kegalj na nekretninama označenim kao:

čest. zgr. 967, upisan u Z.U. 1169, K.O. Korčula, i to baš dio opisan i označen kao 1. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-1)

Prizemlje (što predstavlja trosobni stan sa objektima pripadajućem stanu, drvarnicom, ljetnom kuhinjom i spremištem) sve označeno u nacrtu zelenom bojom;

čest. zem. 441/1 i čest. zem. 441/23, obe upisane u Z.U. 2907, K.O. Korčula, sve za cijelo, kao i da se provede brisanje uknjižbe osobne služnosti – pravo stanovanja i prava doživotnog plodouživanja u korist Nevenke Šeparović, te se upisuje pravo vlasništva na ime tužene ad. 1. Nevenke Šeparović, za cijelo.

Nalaže se Općinskom sudu u Splitu, Zemljišnoknjižni odjel Split brisanje zemljišnoknjižnog stanja nastalnog na temelju Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju (uz istodobni prijenos imovine) zaključenog između ŠEPAROVIĆ NEVENKA iz Korčule, Tina Ujevića 15, OIB: 30003156233, kao primatelja uzdržavanja i ŠEPAROVIĆ KEGALJ BRANKA iz Korčule, Ulica 99, br. 6, OIB: 12818352139, kao davatelj uzdržavanja, a koji ugovor je ovjeren od strane Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli dana 22. kolovoza 2024.g. pod poslovnim brojem R2-446/2024, te se u zemljišnim knjigama uspostavlja ranije zemljišnoknjižno stanje kakvo je bilo prije provedbe tog ugovora, tako da se briše uknjižba prava vlasništva s imenika tuženika ad 2. Branka Šeparović Kegalj na nekretninama označenim kao:

Stan na II. (drugom) katu, označen br. 5, u površini od 43,77 m2 koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje, izbe, kupaonice, hodnika, lođe, Zgrada u Splitu, ulica Borisa Papandopula br. 29, sagrađena na čest. zgr. 5348 (kat.čest. 13973) upisana u Knjiga PU: Split, Broj poduloška 3989/ zk uložak. 16937, za cijelo, kao i da se provede brisanje uknjižbe osobne služnosti – pravo stanovanja i prava doživotnog plodouživanja u korist Nevenke Šeparović, a koje je provedeno pod poslovnim brojem Z-38088/2024, te se upisuje pravo vlasništva na ime tužene ad. 1. Nevenke Šeparović, za cijelo;

čest. zem. 9970/63, upisanoj u Z.U. 13783, K.O. Split, i to baš na dijelu opisanom i označenom kao 4. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-4) dvosobni stan sa nusprostorijama na jugozapadnoj strani IV. (četvrtog) kata, za cijelo, kao i se provede brisanje uknjižbe osobne služnosti – pravo stanovanja i prava doživotnog plodouživanja u korist Nevenke Šeparović, te se upisuje pravo vlasništva na ime tužene ad. 1. Nevenke Šeparović, za cijelo."

III. Nalaže se tuženicama da solidarno i u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe isplate tužitelju troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 6.767,38 eur (šest tisuća sedamsto šezdeset sedam eura i trideset osam centi), uvećane za zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška postavljen pozivom na odredbu čl. 156. st.1 ZPP-a u iznosu od ukupno 2.000,00 eur za pristup na ročišta 2. ožujka 2026. i 8. travnja 2026.

Obrazloženje

1. U tužbi koja je u ovom sudu zaprimljena 14. siječnja 2025. navodi se da su tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović kao primateljica uzdržavanja i tuženica ad. 2 Branka Šeparović Kegalj kao davateljica uzdržavanja zaključile ugovor o dosmrtnom uzdržavanju (uz istodobni prijenos imovine) koji Ugovor je ovjeren od strane Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli dana 22. kolovoza 2024. pod poslovnim brojem R2-446/2024. (dalje u tekstu: „Ugovor“) Sukladno odredbi čl. 327. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (dalje u tekstu: Zakon) tužitelj kao zainteresirana stranka poziva se na ništetnost Ugovora (Negotium nullum) i podnosi ovu tužbu, a sve iz razloga kako slijedi. Člankom 322. st. 1. Zakona propisano je: „Ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo“. Prije svega se navodi kako je među parničnim strankama postojao dogovor da će svu imovinu nakon smrti Nevenke Šeparović naslijediti njena djeca (tužitelj Neven Šeparović i tuženica Branka Kegalj Šeparović) na jednake dijelove (svaki za po 1/2 dijela). No, nakon što je tužitelj započeo izvanbračnu vezu s Dianom Šantak da je postepeno došlo do narušenja obiteljskih odnosa između tužitelja s jedne strane i ovdje tuženica s druge strane. Upravo zbog narušenog odnosa među parničnim strankama, a isključivo s ciljem da Nevenka Šeparović „zaštiti svoju imovinu“ na način da sva imovina iza njene smrti ostane u obitelji Šeparović (njenoj kćeri, ovdje tuženoj ad.2. Branki Šeparović Kegalj i unuci Eni Šeparović), a ne Nevenu Šeparoviću (posljedično Diani Šantak i/ili njenom sinu), to su Nevenka Šeparović kao primatelj uzdržavanja i Branka Šeparović Kegalj kao davatelj uzdržavanja zaključili Ugovor o doživotnom uzdržavanju, a koji ugovor je bio ovjeren od strane Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli dana 10. studenog 2020. pod poslovnim brojem 34 R2.254/20. Tužitelj Neven Šeparović je po saznanju za postojanje predmetnog ugovora o doživotnom uzdržavanju pred Općinskim sudom u Dubrovniku, Stalnom službom u Korčuli ustao tužbom radi utvrđenja ništetnosti predmetnog ugovora o doživotnom uzdržavanju. Predmetni postupak vođen je pod poslovnim brojem P-735/2022. U tako provedenom predmetnom postupku tužitelj je istaknuo kako je pri zaključenju ugovora postojala nedopuštena pobuda Nevenke Šeparović za zaključenjem ugovora; da je o tome bile upoznata Branka Šeparović Kegalj; te kako je ugovor zaključen isključivo s ciljem da bi se Nevena Šeparovića onemogućilo u ostvarivanju njegovih prava. U provedenom postupku Nevenka Šeparović da je bila iskazala kako je osnovna pobuda za sklapanje ugovora o doživotnom uzdržavanju bila „zaštita imovine. Tijekom postupka nespornim je utvrđeno i kako je Branka Šeparović Kegalj znala za nedopuštenu pobudu prilikom sklapanja ugovora. No, unatoč svemu naprijed navedenom da je prvostupanjski sud 11. svibnja 2023. donio presudu kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja. Protiv navedene presude tužitelj je u zakonom propisanom roku uložio žalbu, te je Županijski sud u Bjelovaru 31. siječnja 2024. donio presudu i rješenje pod poslovnim brojem GŽ-507/2023-2 kojim je uvažena žalba tužitelja te je preinačena presuda upravo na način da je predmetni Ugovor o doživotnom uzdržavanju utvrđen ništetnim. Predmetnom presudom i rješenjem Županijski sud u Bjelovaru da je utvrdio je kako je uistinu pobuda na strani Nevenke Šeparović za sklapanje predmetnog Ugovora o doživotnom uzdržavanju bila ta da sva njezina imovina ostane njezinoj unuci Eni Šeparović; da je takva pobuda usmjerena na isključenje zakonskog nasljednika iz njegovog zakonskog nasljednog prava, a da je time pobuda suprotna pravilima nasljednog prava o zakonskom pravu nasljeđivanja iz čl. 4. i čl. 8. Zakona o

nasljeđivanju, pa kao takva i nedopuštena u smislu čl. 273. st. 1. i st. 2. Zakona o obveznim odnosima, a što je i razlog ništetnosti Ugovora o doživotnom uzdržavanju u smislu čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima. No, unatoč svemu naprijed navedenom, u cijelosti ignorirajući postojanje sudske presude i rješenja od 31. siječnja 2024. kojim je Ugovor o doživotnom uzdržavanju utvrđen ništetnim, Nevenka Šeparović kao primateljica uzdržavanja i Branka Šeparović Kegalj kao davateljica uzdržavanja 22. kolovoza 2024. (dakle, nakon nepunih sedam mjeseci od pravomoćne presude) zaključuju pobijani Ugovor o dosmrtnom održavanju (uz istodobni prijenos imovine). Neživotno i nelogično je da bi tužene gotovo odmah nakon što im je propao plan isključenja Nevena Šeparovića iz njegovog zakonskog prava nasljeđivanja, zaključili pobijani ugovor iz bilo koje pobude, osim da opetovano pokušaju isključiti tužitelja iz njegovog nasljednog prava. U ovoj pravnoj stvari da se odlučna činjenica ogleda u osnovnoj pobudi za zaključenje pobijanog ugovora o dosmrtnom održavanju. U konkretnom slučaju razlog ništetnosti je postojao u trenutku samog sklapanja pravnog posla (predmetnog Ugovora) te se s istim treba postupiti kao da nije ni sklopljen, kao da pravno ne postoji, a što potvrđuje i Vrhovni sud u odlukama Rev-589/10 od 26. listopada 2010.g. i Revt-58/03 od 26. studenog 2003.g. U tužbi se dalje ukazuje i kako je predmetni ugovor o dosmrtnom održavanju prividan, simuliran i fiktivan. Prividan, simulirani i fiktivni ugovor je upravo onaj ugovor koji je nastao suglasnošću volje ugovornih strana da se stvori samo privid o sklapanju ugovora. Kod simulacije obje ugovorne strane prividno sklapaju pravni posao te obje očituju nešto što nije u skladu sa njihovom pravom voljom i namjerom i time nastoje kod trećih izazvati dojam da su sklopile određeni posao, a zapravo taj posao nisu željele. Prividan ugovor ne proizvodi pravni učinak zbog čega se u slučaju sklapanja prividnog ugovora radi o nepostojećem pravnom poslu, a što potvrđuje i Županijski sud u Varaždinu u svojim presudama poslovni broj GŽ-1851/2019-2 od 18.02.2020.g. i GŽ-89/2021-2 od 26.08.2021.g. I po navedenom pravnom osnovu da bi predmetni ugovor bio ništetan jer predstavlja simulirani pravni postao, sve zbog nedostatka volje ugovornih strana da zaista zaključe takav ugovor. Svaki zahtjev za utvrđivanje ništetnosti ugovora valja ocjenjivati prema njegovim okolnostima i specifičnim činjenicama. Slijedom navedenog, predmetni ugovor je ujedno i suprotan moralu društva. Člankom I. (prvim) Predmetnog Ugovora tužena Nevenka Šeparović izjavila je i jamčila da je vlasnik nekretnina označenih kao: „ - čest. zgr. 967 Z.U. 1169, K.O. Korčula, i to baš 1. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-1) Prizemlje (što predstavlja trosobni stan sa objektima pripadajućem stanu, drvarnicom, ljetnom kuhinjom i spremištem) sve označeno u nacrtu zelenom bojom; - čest. zem. 441/1 i 441/23 Z.U. 2907, K.O. Korčula; - čest. zem. 9970/63 Z.U. 13783 K.O. Split, i to baš 4. Suvlasnički dio s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-4) dvosobni stan sa nusprostorijama na jugozapadnoj strani IV. (četvrtog) kata; - Stan na II. (drugom) katu, označen br. 5, u površini od 43,77 m2 koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje, izbe, kupaonice, hodnika, lođe, Zgrada u Splitu, ulica Borisa Papandopula br. 29, sagrađena na čest. zgr. 5348 (kat.čest. 13973) upisana u Knjiga PU: Split, Broj poduloška 3989/ zk uložak. 16937; - Pravo sukorištenja grobnice br. 378 na groblju Sv. Roka u Veloj Luci “ Tužena očigledno raspolaže i imovinom koja nije u njenom vlasništvu obzirom je ista u vlasništvu, odnosno, suvlasništvu tužitelja, sve obzirom da u ovom trenutku pred Općinskim sudom u Dubrovniku, Stalnoj službi u Korčuli vode sudski postupci pod poslovnim brojevima P-705/2022 i P-734/2022, a u kojim postupcima tužitelj Neven Šeparović traži utvrđenje prava vlasništva za cijelo (1/1) nekretnine označene kao čest. zem. 441/23, upisane u Z.U. 2907 K.O. Korčula te traži utvrđenje prava

vlasništva za jednu polovinu dijela (1/2) nekretnina označenih kao čest. zem. 441/1 upisane u Z.U. 2907, K.O. Korčula i čest. zgr. 967 upisane u Z.U. 1169 K.O. Korčula. Stoga je i postavljen tužbeni zahtjev kao u izreci.

2. U odgovoru na tužbu zaprimljenom 23. svibnja 2025. tuženice prije svega osporavaju da bi pobijani ugovor o dosmrtnom uzdržavanju od 16. travnja 2024. bio zaključen iz nedopuštenih pobuda, odnosno da bi tuženica pod 1 Nevenka Šeparović zaštitila svu svoju imovinu na način da bi iza njene smrti sva imovina ostala u obitelji Šeparović. Tako izneseni zaključak da tužitelj pogrešno izvodi iz ovosudnog spisa poslovni broj: P-735/2022 u kojem je utvrđen ništavim ranije zaključeni ugovor o doživotnom uzdržavanju između tuženica od 10. studenog 2020. zbog nedopuštenosti pobude, odnosno namjere tuženice ad 1 Nevenke Šeparović da iz nasljedstva isključi tužitelja. No, to što je eventualno pri sklapanju ugovora iz 2020. postojala nedopuštena pobuda na strani tuženice pod 1 Nevenke Šeparović automatski ne znači da je takva pobuda postojala pri sklapanju pobijanog ugovora iz 2024. Naime, da se voditi takvim pogrešnim stavom tužitelja, tada bi tuženica ad 1 Nevenka Šeparović bila do kraja života onemogućena bilo kakvim pravnim poslom raspolagati svojom imovinom u korist trećih osoba, a to tako ne ide. Svaki ugovor je pravni posao za sebe i ne može se produžiti učinak pobude kod sklapanja ranijeg pravnog posla na sve buduće pravne poslove kako to tužitelj pogrešno tumači. Dakle, nije dovoljno pozivanje na pobudu tuženice koju je ista imala prilikom zaključenja ranijeg ugovora već će tužitelj trebati dokazati postojanje nedopuštene pobude kod zaključenja ovdje pobijanog ugovora. Ovo osobito budući postoji vremenski odmak od četiri godine između zaključenja ova dva pravna posla tako da nije ni za očekivati da bi pobude za zaključenje oba ugovora bile identične kako to tužitelj pogrešno tumači. No ono što je najvažnije za ukazati jest, kako u odnosu na ranije zaključeni ugovor o doživotnom uzdržavanju, predmet ovdje pobijanog ugovora nije prijenos vlasništva na cjelokupnoj imovini tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović nego samo na dijelu nekretnina. Naime, tuženice su iz pobijanog ugovora izostavile sve nekretnine na području k.o. Vela Luka, kao i pokretnine (novac, nakit i sl.) i ta je imovina i dalje u vlasništvu tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović i slobodna je za nasljeđivanje. Naime, da je tuženica vlasnica brojnih nekretnina na području k.o. Vela Luka koje je naslijedila iza smrti supruga Branka Šeparovića. No, ukazuje se i kako je tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović za života tužitelju darovala vrlo vrijednu kuću u Veloj Luci, koja se bilježi kao k.č. 4584 ZGR i k.č. 2331 k.o. Vela Luka, kao i motornu brodicu. Sukladno čl. 71. Zakona o nasljeđivanju u nužni dio tužitelja uračunali bi se i takva vrijedna darovanja. Slijedom navedenog, već iz navedenih razloga ne može se govoriti o nedopuštenoj pobudi tuženice ad 1 Nevenke Šeparović prilikom zaključenja pobijanog ugovora, niti o namjeri tuženice pod 1 da iz nasljedstva isključi tužitelja jer je tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović prilikom zaključenja pobijanog ugovora očito pazila da svojim raspolaganjem ne negira nasljedna prava tužitelja kao nužnog nasljednika. S druge pak strane, tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović je osoba poodmakle životne dobi (90 godina), kojoj objektivno treba tuđa pomoć i njega te koju godinama isključivo uzdržava tuženica ad. 2 Branka Šeparović-Kegalj. Shodno tome da je tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović ovlaštena je i slobodna radi zadovoljavanja svojih osnovnih životnih potreba raspolagati barem dijelom svoje imovine sklapanjem pobijanog ugovora. Naime, protekom četiri godine, potrebe tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović za uzdržavanjem svakako su daleko izraženije i veće nego li je to bilo 2020. i njene se potrebe protekom vremena samo povećavaju. Na žalost, odnosi između tužitelja i tuženice ad. 1 godinama su poremećeni do te mjere da je nekoliko

puta intervenirala policija pa se tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović u svojoj dubokoj starosti ne može osloniti na ičiju pomoć, njegu i uzdržavanje, osim od svoje kćerke, ovdje tuženice ad. 2 Branke Šeparović Kegalj. Dakle, da je jedina pobuda tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović prilikom sklapanja pobijanog ugovora bila da sebi osigura stalnu pomoć i uzdržavanje u svojoj dubokoj starosti od bliske osobe s kojima je u prijateljskim odnosima te u koju ima veliko povjerenje, a to je upravo tuženica ad. 2 Nevenka Šeparović i tu nema ničeg spornog. Tužitelju je pak kao zakonskom nasljedniku ostavljen dio imovine tužene pod 1 za nasljeđivanje, ili je pak darovan za života kao što je spomenuta kuća u Veloj Luci. Naposljetku, da su potpuno promašeni navodi tužitelja da tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović raspolaže imovinom koja nije u njenom vlasništvu. Naime, tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović je uknjižena vlasnica k.č. 967 ZGR, 441/1 i k.č. 441/23 k.o. Korčula bez obzira na sudske sporove P-705/2022 i P-734/2022 koje je pokrenuo tužitelj. Osim toga, istim postupcima nisu obuhvaćene druge nekretnine u Splitu, a koje su također predmetom pobijanog ugovora o uzdržavanju. Nastavno na navedeno, tuženice ukazuju kako su potpuno neosnovane točke II. i III. tužbenog zahtjeva i iz razloga što temeljem pobijanog ugovora nije provedena nikakva promjena u zemljišnim knjigama. Naime, da je tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović, kao primateljica uzdržavanja još je upisana kao vlasnica predmetnih nekretnina pa je nejasno zašto tužitelj traži uspostavljanje ranijeg zemljišno knjižnog stanja i brisanje uknjižbe osobne služnosti – prava stanovanja i prava doživotnog plodouživanja. Shodno svemu navedenom da predmetni ugovor nije ni fiktivan ni protivan moralu društva, niti sklopljen pod nedopuštenom pobudom pa se predlaže odbiti tužbu u cijelosti uz obvezu tužitelja da tuženicama nadoknadi prouzročene parnične troškove.

3. Očitujući se na navode iz odgovora na tužbu tužitelj u podnesku zaprimljenom 4. srpnja 2025. smatra bitnim učiniti nespornim činjenicu kako je pobijani Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju zaključen 22. kolovoza 2024. (kada je isti ovjeren od suca nadležnog suda – sukladno odredbi čl. 580. st. 3. Zakona o parničnom postupku) a ne 16. travnja 2024. kao što to navodi pun. tuženika. Navedeno je jako bitno obzirom da isto ukazuje upravo na nedopuštenu pobudu Nevenke Šeparović i Branke Šeparović Kegalj za zaključenje predmetnog ugovora. Ističe se kako je u postupku koji se pred Naslovnim sudom vodio pod poslovnim brojem P-735/2022 drugostupanjski sud (Županijski sud u Bjelovaru) donio presudu i rješenje pod poslovnim brojem GŽ-507/2023-2 kojim je uvažena žalba tužitelja te je preinačena presuda suda prvog stupnja upravo na način da je ranije zaključeni Ugovor o doživotnom uzdržavanju zaključen između Nevenke Šeparović i Branke Šeparović Kegalj utvrđen ništetnim. Nevenka Šeparović i Branka Šeparović Kegalj podnijeli su prijedlog za dopuštenje revizije, te je Vrhovni sud Republike Hrvatske donio Rješenje poslovni broj Revd1912/2024-2 kojim se odbija Prijedlog za dopuštenje revizije. Navedeno rješenje Vrhovnog suda dostavljeno je punomoćniku tužitelja dana 9. srpnja 2024. te je za pretpostaviti da je otprilike u istom periodu dostavljeno i punomoćniku tuženica, a slijedom čega su i tuženice zasigurno saznale da su iskoristile sve zakonom dopuštene pravne lijekove, te da su u konačnici izgubile spor. Upiranje tuženica o tome da su u ovom ugovoru izostavile nekretnine položene u K.O. Vela Luka nisu ni od kakvog značaja, sve obzirom da postoje tek manji broj nekretnina upisanih kao suvlasništvo tužene Nevenke Šeparović, a koje nekretnine imaju beznačajnu vrijednost uspoređujući ih s nekretninama koje su navedene u Ugovoru o dosmrtnom uzdržavanju. Drugim riječima, sva iole vrijedna imovina Nevenke Šeparović navedena je u pobijanom ugovoru, slijedom čega nema

niti govora o nužnom dijelu koji bi ostao Nevenu Šeparoviću. U odnosu na navode o tome da je tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović osoba starije životne dobi kojoj isključivo njegu i skrb pruža Branka Šeparović Kegalj, za ukazati je sudu kako tužena ad. 2. niti ne živi sa svojom majkom, a niti istoj pruža adekvatnu brigu i skrb koju se obvezala pružati temeljem Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju. Upravo tužitelj živi neposredno do tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović i skrbi o istoj.

4. Tijekom prethodnog postupka stranke su ustrajale u svojim navodima.

5. U postupku je potom proveden dokaz čitanjem isprava priloženih spisu, uvidom u ovosudne spise P-705/2022, P-735/2022, saslušanjem svjedoka Ene Šeparović, Zorice Beus, Diane Šantak, Željka Kurilja, Katje Barčot, Branka Barčota, Azre Bilalić, Monike Jelčić, Marije Matić, Marie Senith Rađa, Marie Bonvalet te saslušanjem tužitelja. Za navesti je kako je saslušanje parničnih stranaka bilo predviđeno za ročište 2. ožujka 2026. na koje ročište je tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović putem punomoćnika dostavila medicinsku dokumentaciju koja bi upućivala na opravdanost izostanka. Ujedno je priložen podnesak punomoćnika tuženice uz koji se sada dostavlja optužni prijedlog, izvješće o uhićenju tužitelja, izvješće o pruženoj intervenciji povodom dojave o nasilju u obitelji vezano za kritični događaj. S tim u vezi navodi se da je tužitelj već jednom nepravomoćno osuđen za obiteljsko nasilje spram tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović. Uvažavajući i tako iznesene okolnosti sud je još jednom odgodio ročište glavne rasprave koje je potom odredio za 11. svibnja 2026. da bi neposredno prije tako zakazanog ročišta ponovno uslijedio podnesak punomoćnika tuženica gdje se navodi kako je tuženica doživjela veliki stres radi čega je došlo do uznemirenosti i strah tuženice – starice od preko 90 godina, koja je i inače narušena zdravlja. Njene zdravstvene tegobe su se nakon kritičnog događaja dodatno pogoršale radi čega je tužena upućena na liječenje na psihijatriju o čemu se dostavlja liječnička uputnica. Shodno iznesenom punomoćnik tuženica obavijestio je Sud kako tuženica pod 1 zbog svojeg zdravstvenog stanja na neodređeno vrijeme nije sposobna dati stranački iskaz o čemu se dostavlja liječnička potvrda pa je predloženo na slijedećem ročištu saslušati preostale parnične stranke.

6. Punomoćnik tužitelja predložio je da sud obveže tuženice na naknadu parničnog troška-pristupa na ročišta 2. ožujka 2026. i 8. travnja 2026., a to pozivom na odredbu čl. 156 Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – dalje ZPP). Takav zahtjev sud je ovom odlukom odbio pod toč. IV/ izreke jer je riječ o opravdanim okolnostima obzirom na prema medicinskoj dokumentaciji narušeno zdravstveno stanje tuženice Nevenke Šeparović u vrijeme tako zakazanih ročišta.

7. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za utvrđenje ništetnosti Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju zaključenog 22. kolovoza 2024. između tuženica, kao i zahtjev za brisanje zemljišnoknjižnog stanja nastalog na temelju tih ugovora i uspostavu zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije njihove provedbe, a koji zahtjev činjenično temelji na tvrdnji da je tako zaključeni ugovor protivni moralu jer je sklopljen iz nedopuštene pobude.

8. Ocjenom svih izvedenih dokaza zajedno i svakog izvedenog dokaza posebno, ovaj sud drži da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

9. Na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka kao nedvojbeno utvrđeno je sljedeće činjenično stanje:

- da su parnične stranke obitelj time da su tužitelj i tuženica ad. 2 Branka Šeparović Kegalj djeca tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović.
- da je tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović osoba u poodmakloj životnoj dobi budući je tijekom postupka napunila devedeset godina života.
- da je tuženica ad. 1 nevenka Šeparović temeljem zakona i ustupa svoje djece, ovdje tužitelja i tuženice ad. 2 Branke Šeparović Kegalj po rješenju o nasljeđivanju javnog bilježnika Ivne Kaliman u Korčuli kao povjerenika Općinskog suda u Korčuli posl. br. O-83/07, UPP/OS-41/07 od 30. svibnja 2007. proglašena isključivom nasljednicom svog supruga pok. Branka Šeparovića, među ostalima i u odnosu na nekretnine koje su predmetom sada spornog Ugovora.
- da je tužitelj temeljem darovanja od svojih roditelja stekao vlasništvo kuće i okućnice u Veloj Luci (kčbr. 2331 i kčbr. 4584 ZGR k.o. Vela Luka) kao i brodice.
- da je unatrag par godina došlo do narušenih odnosa između parničnih stranaka.
- da su tuženice 10. studenog 2020. zaključile Ugovor o doživotnom uzdržavanju koji po svojim odredbama i predstavlja tako označeni pravni posao na način kako je to regulirano odredbom čl. 586 Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje ZOO). Tako je u čl. I. navedenog ugovora utvrđeno koja je to imovina u vlasništvu primateljice uzdržavanja, ovdje tužene ad. 1 Branke Šeparović, predmet Ugovora (nekretnine u k.o. Korčuli, k.o. Vela Luka i k.o. Split kao i pokretnine, općenito sva imovina koja se nalazi u njenom vlasništvu)
- da je u tako zaključenom Ugovoru iz 2020. potom utvrđena obveza tuženice ad. 2 Branke Šeparović Kegalj, kao davateljice uzdržavanja, prema tuženoj ad. 1 Nevenki Šeparović, kao primateljici uzdržavanja, koju obvezu je tužena ad. 2 i preuzela u čl. II Ugovora na način da, kao i do momenta zaključenja Ugovora, primateljici uzdržavanja osigura stan, hranu, odjeću, obuću, liječničku i svekoliku drugu njegu te da je po smrti sahrani, a sve to prema mjesnim prilikama i običajima pri čemu je davateljici uzdržavanja dano pravo da se nakon smrti primateljice uzdržavanja upiše kao vlasnica u Ugovoru pobrojane imovine.
- da je po provedenom sudskom postupku presudom Županijskog suda u Bjelovaru Poslovni broj: GŽ-507/2023 od 31. siječnja 2024. kojom je preinačena presuda Općinskog suda u Dubrovniku-Stalna služba u Korčuli Poslovni broj P-735/2022 od 11. svibnja 2023 presuđeno:
"Utvrđuje se da je ništetan i ne proizvodi pravne učinke Ugovor o doživotnom uzdržavanju sklopljen između ŠEPAROVIĆ NEVENKA pok. Miloša rođ. Višnjijć OIB: 30003156233 iz Korčule, Tina Ujevića 15 kao primatelja uzdržavanja i ŠEPAROVIĆ KEGALJ BRANKA OIB: 12818352139 iz Splita, Stepinčeva 17 kao davatelj uzdržavanja, a koji ugovor je ovjeren od strane Općinskog suda u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli dana 10. studenog 2020. pod poslovnim brojem 34 R2-254/20."
- da iz spisa P-735/2022 proizlazi kako je odvjetnik Ivan Duplančić punomoćnik i tuženica drugostupanjku odluku iz navedenog postupka zaprimio 1. ožujka 2024.

- da su tuženice 15. travnja 2024., dakle mjesec i po dana nakon zaprimanja pravomoćne odluke kojom je utvrđen ništetenim između njih zaključen Ugovor o doživotnom uzdržavanju, sastavile tekst Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju koji je predmetom ovog parničnog postupka.
- da su tako tuženice umjesto Ugovora o doživotnom sada zaključile Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju predmetom kojeg je dio imovine tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović i to nekretnine u Korčuli, dva stana u Splitu i pravo sukorištenja grobnice br. 378 na groblju Sv. Roka u Veloj Luci (op. za razliku od Ugovora iz 2020. predmetom kojeg je bila cjelokupna imovina tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović).
- da su obveze tuženice ad. 2 Branke Šeparović Kegalj može se reći detaljnije opisane u Ugovoru iz 2024. u čl. nego li u sada već ništetnim utvrđenim Ugovorom iz 2025.
- da su tuženice u postupku P-735/2022 2. travnja 2024. prvostupanjskom sudu proslijedile prijedlog za dopuštenje revizije protiv gore označene drugostupanjske odluke.
- da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske Poslovni broj Revd-1912/2024 od 8. svibnja 2024. odbijen prijedlog i ovdje tuženica radi dopuštenja revizije.
- da je odluke VSRH-a iz navedenog postupka u spis P-735/2022 zaprimljena 4. srpnja 2024. time da je punomoćniku tuženica uručena 10. srpnja 2024.
- da su tuženice potom 15. srpnja 2024., dakle pet dana od zaprimanja odluke VSRH-a, podnijele prijedlog za ovjeru sada predmetnog Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju koji prijedlog je zaprimljen pod Poslovni broj: R2-446/2024.
- da je sada predmetni Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju ovjeren od strane i u ovom postupku uređujućeg suca na dan 22. kolovoza 2024.
- da tako ovjereni Ugovor od strane ovog suda u postupku R2-446/2024 nije prosljeđen Zk odjelima radi provedbe upisa uknjižbe prava vlasništva u korist tuženice ad. 2 Branke Šeparović Kegalj.
- da iz priloženih zemljišnoknjižnih izvadaka i provjerom u sustav e izvataka proizlazi da za nekretnine koje su označene kao predmet Ugovora nije podnesen prijedlog za upis zabilježbe do zaključenja prethodnog postupka u ovoj pravnoj stvari.
- da u obrazloženju presude Županijskog suda u Bjelovaru GŽ-507/2023 od 31. siječnja 2024., među ostalim, iznesena ocjena suda kako slijedi:

"13. S obzirom na iskaze tužitelja, 1. tužene koji iskazuju kako je pobuda za sklapanje spornog Ugovora o doživotnom uzdržavanju da se tužitelja isključi iz zakonskog nasljednog djela iza 1. tuženice Nevenke Šeparović te omogući unuci 1. tuženice Eni Šeparović stjecanje imovine 1. tuženice, kao i s obzirom na iskaz svjedokinje Diane Šantak, koja iskazuje kako je predmetni Ugovor o doživotnom uzdržavanju zaključen zbog nje, u smislu da tužitelj ne može raspolagati imovinom ovdje 1. tuženice, a što joj je poznato iz pričanja ljudi u Korčuli, jasno je da je takva pobuda bila poznata i 2. tuženoj, iako to 2. tužena u svojem iskazu nije izričito potvrdila. Međutim, 2. tužena je majka Ene Šeparović, pobuda 1. tužene za sklapanje spornog Ugovora o doživotnom uzdržavanju je upravo onemogućiti tužitelju zakonsko nasljeđivanje iza 1. tuženice, s ciljem da njezinu imovinu stekne kćerka 1. tuženice, Ena Šeparović, a prema iskazu svjedokinje Diane Šantak o tome se pričalo u Korčuli, dakle bilo je poznato i nekim mještanima Korčule, pa je jasno da je takva pobuda za sklapanje spornog Ugovora o doživotnom uzdržavanju bila poznata i 2. tuženici koja

je sudjelovala u sklapanju predmetnog Ugovora o doživotnom uzdržavanju, kao davateljica uzdržavanja. Pri tome, nije od utjecaja da li je 2. tužena kao davateljica uzdržavanja doista pružala uzdržavanje 1. tuženici, kako je ugovoreno spornim Ugovorom o doživotnom uzdržavanju, niti što se radi o aleatornom ugovoru, a s obzirom da pobuda (najjači psihološki motiv) za sklapanje spornog Ugovora nije bilo pružanje uzdržavanja, već isključenje zakonskog nasljeđivanja tužitelja iz 1. tuženice i omogućavanje njezinoj unuci Eni Šeparović stjecanje imovine 1. tuženice preko 2. tuženice kao davateljice uzdržavanja.

14. Stoga se u konkretnom slučaju radi o nedopuštenoj pobudi, koja je suprotna prisilnim propisima iz članka 4. i članka 8. Zakona o nasljeđivanju, a time nedopuštena u smislu članka 273. stavak 1. i 2. ZOO-a, što je razlog ništetnosti spornog Ugovora o doživotnom uzdržavanju, u smislu članka 322. stavka 1. ZOO-a."

- da je od 2022. između parničnih stranaka u tijeku parnični postupak P-734/2022 i P-705/2022 u pravnoj stvari po tužbama tužitelja Nevena Šeparovića radi utvrđenja prava vlasništva na temelju građenja (cjeline novoformirane kčbr. 441/23) odnosno temeljem dogradnje, nadogradnje, preuređenja i ulaganja u skladu s određenjem tužene (1/2 dijela kčbr. 967 ZGR i kčbr. 441/1) nekretnina koje su kao imovina u k.o. Korčula predmetom Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju koji parnični postupci nisu pravomoćno okončani.

10. Na okolnost zaključenja predmetnog Ugovora sud je u postupku saslušao predložene svjedoke. Svjedoke je sud prije svega ispitao na okolnosti pobuda zbog kojih se pristupilo sklapanju "novog", predmetnog Ugovora. Međutim analizirajući iskaze svjedoke sud nalazi kako nitko od svjedoka koji nisu srodnici parničnih stranaka u biti i nema neposrednih saznanja iz koje se to pobude, motiva pristupilo sklapanju Ugovora. Tako svjedokinja Ena Šeparović kao unuka tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović i kći tuženice ad. 2 Branke Šeparović-Kegalj, a nećakinja tužitelja ističe da je Ugovor zaključen radi brige o baki, tj. tuženici Nevenki Šeparović. Po pitanju odnosa između tužitelja s jedne strane i tuženica s druge strane navodi da su odnosi nikakvi ima tome zasigurno godinu dana i to kako svjedokinja navodi uslijed međusobnih nesuglasica. Svjedokinja je ujedno navela kako baka Nevenka Šeparović nikad nije govorila o tome kome će i na koji način pripasti njena imovina. Svjedokinja Zorica Beus upitana od strane suda iz kojih je razloga tuženica Nevenka Šeparović zaključila predmetni Ugovor sa svojom kćerkom, ovdje tuženicom Brankom Šeparović Kegalj navodi da je do toga došlo u momentu kad je Nevenka Šeparović postala nemoćna u smislu da ne može više samostalno funkcionirati. Netom izneseno je da je prema poimanju svjedokinje bio pristup sklapanja Ugovora koji će na neki način dati pravni okvir skrbi koju tuženica ad. 2 Branka Šeparović Kegalj i njena kći pružaju Nevenki Šeparović. Upoznata je da su narušeni odnosi između tužitelja i njegove majke tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović od vremena kad je tužitelj zasnovao vezu sa svojom partnericom kada je, kako navodi, došlo do većeg disbalansa u očekivanju Nevena Šeparovića što dobiti od imovine odmah, a što naknadno. Međutim, svjedokinja tvrdi kako joj tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović nikada nije spominjala da bi htjela svoju imovinu zaštititi od tužitelja. Svjedokinja Diana Šantak, izvanbračna partnerica tužitelja, navodi kako ne može znati iz kojih razloga je zaključen predmetni Ugovor, ali pretpostavlja iz istih onih razloga iz kojih je bio zaključen i prvi Ugovor (o doživotnom uzdržavanju). Ističe i kako je o zaključenju Ugovora tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović razgovarala s tužiteljem, svojim sinom koju je pitao kako je to mogla napraviti, dakle zaključiti ovakav Ugovor na što mu je tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović odgovorila da tužitelj nema nikoga i da želi zaštititi

svoju imovinu. Svjedok Željko Kurilj poznaje parnične stranke iz razloga jer je godinama zaposlen u Autoškoli u Korčuli koja je bila vlasništvo tužitelja i tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović, sada samo tužitelja. Da je zaključen predmetni Ugovor poznato mu je iz pričanja ovdje tuženicama mada tvrdi da mu nisu navodile razloge zbog kojih su pristupile zaključenju predmetnog Ugovora niti na čiju inicijativu je zaključen. Svjedok Branko Barčot, susjed i prijatelj tuženica u svom iskazu navodi kako je od tuženice Nevenke Šeparović čuo da je pristupila sklapanju navedenog Ugovora, a upitan od strane suda iz kojih je razloga pristupila sklapanju takve vrste Ugovora tvrdi da je to sve bilo sve u vrijeme kada je tužitelj Neven Šeparović počeo izražavati posesivnost, navodno je htjela zaštititi kći i unuku da danas sutra imaju jedan dio imovine-nasljedstva i to zaslužno obzirom da isključivo vode brigu i skrb o njoj.

11. Iz iskaza svjedokinja: Katja Barčot, Azra Bilalić, Monika Jelčić, Marija Matić, Maria Senith Rađa, Marie Bonvalet proizlazi kako imenovane nemaju saznanja o sklapanju predmetnog Ugovora pa samim time niti o motivima zbog kojih je zaključen takav pravni posao.

12. Dovodeći u vezu naprijed iznesene iskaze sud nalazi kako iz niti jednog iskaza ne proizlazi da je tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović zaključenju predmetnog Ugovora pristupila iz nedopuštene pobude na koju se poziva tužitelj u tužbi. Tome bi u prilog išao tek iskaz Diane Šantak kojem sud samom po sebi ne može pokloniti vjeru obzirom da se radi o partnerici tužitelja koja onda može biti posredno zainteresirana za ishod spora. Iskaz Ene Šeparović obzirom na stupanj srodstva i vrlo dobe odnose s tuženicama valja cijeliti s oprezom obzirom na njezin izravan obiteljski i imovinski interes u sporu (to kad se uzme u obzir iskaz ovdje tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović u postupku P-735/2022). Iskaz svjedoka Branka Barčota u dijelu gdje navodi da je ugovor zaključen iz razloga pravednosti, da bi se nagradilo onog tko vodi brigu o majci prema ocjeni ovog suda predstavlja procjenu samog svjedoka pa iz takvog iskaza ne proizlazi ona bitna pobuda zbog koje se pristupilo sklapanju Ugovora.

13. Iz iskaza svjedoka Zorice Beus, Katje Barčot i Branka Barčota proizlaze i okolnosti koje upućuju na imovinske odnose u obitelji parničnih stranaka u smislu da je tužitelj prije zaključenja predmetnog Ugovora dobio od roditelja određenu imovinu-kuću u Veloj Luci i brodicu. Iz iskaza imenovanih svjedoka proizlazi da su odnosi između tužitelja i njegove majke, ovdje tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović narušeni od vremena kad je tužitelj započeo vezu s Dijanom Šantak

14. Tijekom saslušavanja svjedoci su kazivali i na okolnosti zdravstvenog stanja tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović koje iskaze je onda sud promatrao u okviru iskaza saslušanih svjedoka pa i stranaka u postupku P-735/2022. Nema dvojbe da je tuženica ad. 1. Nevenka Šeparović u odnosu na vrijeme kada je zaključen sad već ništetnim utvrđenim "prvi" Ugovor 2020. bila u dobi od osamdeset pet godina života, dok je u vrijeme sklapanja ovdje predmetnog Ugovora bila četiri godine starija, u dobi od nepunih devedeset godina života. Iz iskaza saslušanih svjedoka proizlazilo bi kako je riječ o mentalno sposobnoj, svjesnoj i orijentiranoj osobi kojoj je dijagnosticiran dijabetes, preboljela je COVID 19 što je ostavilo trajne posljedice, a u više navrata je uslijed padova zadobila prijelome kostiju radi čega nije u stanju samostalno voditi brigu i skrb o sebi u smislu nabave namirnica, pripreme obroka,

odlaska doktoru, obavljanja higijenskih potreba (tuširanje) i kao takva je ovisna o tuđoj pomoći. Svjedok Željko Kurilj je čak naveo da hoda uz pomoć hodalice i štapa, svjedokinja Ema Šeparović navodi se da baka nije sposobna brinuti o sebi; svjedokinja Katja Barčot navodi kako se tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović ožeženo kreće. U tom je pravcu i iskaz svjedokinja saslušanih na ročištu 23. siječnja 2026.

15. Iz iskaza sviju saslušanih svjedoka dalje je utvrđeno kako tuženica ad. 2 Branka Šeparović osobno ili uz pomoć trećih osoba (susjeda i prijatelja) jest angažirana po pitanju brige i skrbi za tuženicu Nevenku Šeparović. U tom pravcu je iskaz svjedokinje Diane Šantak različit u odnosu na intenzitet i kontinuiranost. Međutim, valja navesti kako ispunjenje ugovorom preuzetih obveza nije predmetom ovog postupka. Naime, utvrđivanje ispunjenja ugovora predstavljalo bi odlučno okolnost za parnicu zbog raskida ugovora sve pozivom na odredbu čl. 583 ZOO-a.

16. Na zadnjem ročištu glavne rasprave sud je saslušao tužitelja Nevena Šeparovića i tuženicu Branku Šeparović Kegalj, a to uvažavajući podnesak tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović zaprimljen neposredno prije ročišta iz kojeg proizlazi da zbog zdravstvenog stanja na neodređeno vrijeme nije sposobna dati stranački iskaz. K tome odredbom čl. 269 ZPP-a popisano je da se stranka ne može prisiliti na davanje iskaza. Tužitelj je u svom stranačkom iskazu izričit u kazivanju kako je primarni cilj, pobuda zbog kojeg se zaključio predmetni Ugovor o dosmrtnom uzdržavanju, a to kada se ima u vidu Ugovor o doživotnom uzdržavanju koji je pravomoćno utvrđen ništetnim, stjecanje imovine od strane njegove sestre, ovdje tuženice ad. 2 Branke Šeparović Kegalj. Tužitelj dalje u svom iskazu opisuje obiteljske prilike, osvrće se na obiteljske prilike i pokrenute postupke uslijed prijave za nasilje u obitelji. Isto tako potvrđuje da je majka u poodmaklim godinama života, otežanog kretanja kao i da je materijalno zbrinuta obzirom na prihode koje ostvaruje. Ujedno prigovara skrbi koju o tuženici ad. 1 Nevenki Šeparović vodi tuženica Nevenka Šeparović Kegalj. Tuženica ad. 2 Branka Šeparović Kegalj u svom iskazu upire na činjenicu kako se tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović uslijed svog psihofizičkog stanja nije u stanju samostalno brigu o sebi u smislu kuhanja, tuširanja, odlaska doktoru i drugim životnim potrebama radi čega je i zaključen predmetni Ugovor i to na inicijativu majke, tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović uslijed njena straha da joj kao nemoćnoj osobi neće imati tko pomoći. I tuženica ad. 2 Nevenka Šeparović opisuje obiteljske odnose osvrćući se na imovinu roditelja. Naposljetku, iz iskaza tuženice ad. 2, a dovodeći u vezi iskaz svjedokinje Ene Šeparović i Diane Šantak, sud nalazi nedvojbenim kako je uprav Diana Šantak tuženicu ad. 1 Nevenku Šeparović jednom prilikom odvezla na bolničko liječenje u Dubrovnik kad je tuženica zadobila prijelom ruke uslijed pada ispred kuće.

17. Nakon ovako provedenog dokazanog postupka valja reći da prema odredbi čl. 322. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 63/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22-dalje ZOO) ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva jest ništetan, osim ako cilj povrijeđenog dobra ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon ne propisuje što drugo. Dakle, ovdje je potrebno utvrditi je li sklapanje kasnijeg Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju predstavlja postupanje protivno moralu društva. Prema odredbi čl.4.ZOO-a u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja.

U konkretnom slučaju nije upitno kako je Ugovor o doživotnom uzdržavanju iz 2020. utvrđen ništetnim, nije raskinut međutim to samo po sebi ne povlači automatski za sobom ništavost ovog drugog sklopljenog Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju između istih stranaka. I inače ugovori vrste kao predmetni često puta služe za zaobilaženje primjene instituta nasljednog prava, prvenstveno povrede na nužni dio. Naime, ovi se ugovori zbog svoje naplativosti ne mogu pobijati radi povrede nužnog dijela te zbog toga ne ulaze u ostavinski dio nasljednog prava. Pobude iz kojih je ugovor sklopljen u pravilu ne utječu na njegovu valjanost (čl. 273. st. 1. ZOO-a). Međutim, ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati ugovor će biti bez učinka (čl. 273. st. 2. ZOO-a). Dakako da je pojam pobude teško definirati jer, po prirodi stvari, ulazi u psihološku sferu određene osobe. Prema shvaćanju doktrine pobuda je onaj unutarnji psihološki čimbenik koji kod ugovorne strane izaziva želju i pokreće donošenje odluke o sklapanju određenog ugovora. Da bi pobuda bila relevantan razlog za ništetnost ugovora potrebno je da bude nedopuštena i kao takva da je bitno utjecala na odluku jednog suugovaratelja na sklapanje ugovora te da je druga strana za nju znala ili morala znati.

18. Od strane suda je prije svega za primijetiti kako za razliku od prvog postupka u ovom postupku nema niti jednog iskaza pa ni materijalne dokumentacije iz koje bi proizlazila nedopuštena pobuda identična onoj koja je utvrđena u postupku P-735/2022. U odnosu na tužiteljeve tvrdnje da je tuženica ad. 2 Branka Šeparović Kegalj ugovor sklopila s namjerom da stekne imovinu primateljice uzdržavanja-tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović za ukazati je i da davatelji uzdržavanja ugovor o dosmrtnom uzdržavanju i sklapaju da bi stekli imovinu primatelja uzdržavanja koja je predmet ugovora i da ta njihova želja, sama po sebi, nije protivna prisilnim propisima ili moralu u smislu čl. 322. ZOO. Unatoč svemu iznesenom, uzimajući u obzir period u kojem su tuženice pristupile sastavljanju predmetnog Ugovora (kratko vrijeme nakon saznanja za drugostupanjsku odluku u postupku P-735/2022, i podnošenju prijedloga sudu za ovjeru ugovora (par dana nakon saznanja za odluku VSRH-a) prema ocjeni ovog suda, prilikom sklapanja takvog ugovora ostala je, zadržala se ona ista nedopuštena pobuda koja je egzistirala na strani tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović kada je zaključila Ugovor o doživotnom uzdržavanju 2020. Tome u prilog ide i činjenica narušenih odnosa između parničnih stranaka kao bliskih srodnika. Dakle, u situaciji kada je 2020. osnovna pobuda tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović bila da osigura i zaštiti svoju kći i unuku od tuženika, jednog od zakonskih nasljednika, a tuženica je za tu pobudu evidentno znala, uzimajući u obzir odnose parničnih stranaka kao i činjenicu vođenja sudskih postupaka radi vliničkopравnih zahtjeva, ponaosob pravomoćnost odluke kojom je „prvi“ Ugovor utvrđen ništetenim, vrijeme zaključenja sada predmetnog Ugovora, znači da je i taj „drugi“ ugovor o dosmrtnom uzdržavanju sklopljen s osnovnom namjerom rješavanja imovinskopravnih odnosa tuženice ad. 2 Nevenke Šeparović Kegalj kao jedne od zakonskih nasljednika u odnosu na ostale zakonske nasljednike tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović, a ne isključivo dosmrtno uzdržavanje tuženice i stjecanje točno određene imovine. Radi se dakle o nedopuštenoj pobudi za koju su znale obje ugovorne stranke spornog ugovora o dosmrtnom uzdržavanju, a što ga čini ugovorom protivnom moralu, a time i ništetnim u smislu odredbe čl. 322. ZOO. Samim time u ovom konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke iz čl. 273. st. 1 i 2 ZOO, jer u ovom konkretnom slučaju je osnovna pobuda sklopljenog ugovora o dosmrtnom uzdržavanju bilo rješavanje imovinskopravnih odnosa, slijedom čega se

radi o nedopuštenoj pobudi za koju su obje ugovorne strane znale i zbog čega je predmetni ugovor ništetan. Upiranje tuženica na potrebu uzdržavanja tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović kao osobe u poodmaklim godinama života i ovisnoj o tuđoj pomoći samo po sebi nije dovoljno za utvrđenje nepostojanja nedopuštene pobude prilikom sklapanja predmetnog Ugovora. K tome, respektirajući brigu i skrb koju tuženica ad. 2 Branka Šeparović Kegalj pruža svojoj majci tuženici ad. 1 Nevenki Šeparović valja navesti da je uzdržavanje roditelja zakonska obveza djece koja obveza se temelji na jednom od osnovnih načela obiteljskog prava – načelu obiteljske solidarnosti odnosno načelu uzajamnog pomaganja svih članova obitelji. Zbog povezanosti članova obitelji, sredstva za uzdržavanje u pravilu se daju dobrovoljno. Međutim, ako potencijalni davatelj uzdržavanja bez opravdanog razloga odbija plaćati uzdržavanje, pravo na uzdržavanje može se ostvarivati prisilno u sudskom postupku. Uzdržavanje roditelja od strane djece zasniva se na ustavnoj obvezi djece da se brinu za stare i nemoćne roditelje (članak 63. stavak 4. Ustava Republike Hrvatske). Isto tako, prema važećem Obiteljskom zakonu, dijete je dužno poštovati svoje roditelje i pomagati im, te biti obzirno prema članovima obitelji (članak 90. Obiteljskog zakona). Novi Obiteljski zakon, čije odredbe o uzdržavanju stupaju na snagu 1. rujna 2014., nadopunjuju ovu odredbu u smislu da su djeca dužna pomagati roditeljima i u obavljanju kućanskih poslova.

19. Naposljetku, upiranje tuženica da je predmetnog Ugovora o dosmrtnom uzdržavanju dio, a ne, kao kod „prvog“ Ugovora čitava imovina tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović sud obzirom na sve naprijed navedeno smatra irelevantnim jer je očito da su se na taj način tuženice pokušale tako reći osigurati od eventualnog pokušaja utvrđenja ništetnim i tako zaključenog ugovora. K tome, nameće se pitanje opsega i vrijednosti preostale imovine u odnosu na imovinu koja je predmetom spornog Ugovora. Ovo potonje kad se uzme u obzir da je, izuzev nekretnina koje su predmetom spornog Ugovora, tuženica Nevenka Šeparović temeljem nasljedstva stekla tek suvlasnički dio određenih u ostavinskom Rješenju iza smrti supruga pobrojanih nekretnina. Neodlučna je u ovom postupku i činjenica što je tuženica ad. 1 Nevenka Šeparović ugovorom o darovanju tužitelju svojevremeno darovala kuću u Veloj Luci i brodicu jer takva činjenica sama po sebi ne znači da prilikom sklapanja predmetnog Ugovora nije postojala u ovom postupku utvrđena nedopuštena pobuda na strani tuženice ad. 1 Nevenke Šeparović.

20. Odlučujući dalje o tužbenom zahtjevu pod toč. II valja navesti da bi isti po svom sadržaju predstavljao brisovnu tužbu (uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja), no za pružanje takve vrste pravne zaštite potrebno je dokazati odgovarajuće zakonom propisane pretpostavke brisovne tužbe koje se iz narativnog dijela tužbe uopće ne mogu razaznati. Uspostavu prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja tužiteljica zahtijeva za upise provedene po predmetnom ugovoru. Prema odredbi čl. 129. st. 1. Zakona o zemljišnim knjigama ("Narodne novine" 63/2019, dalje ZZK-a) nositelj knjižnoga prava koje je povrijeđeno uknjižbom u korist neke osobe ovlašten je radi zaštite toga svoga prava zahtijevati brisanje svake uknjižbe koja ga vrijeđa i uspostavu prijašnjega zemljišnoknjižnog stanja (brisovna tužba) sve dok ne nastupe činjenice na temelju kojih bi mu povrijeđeno knjižno pravo i tako trebalo prestati, ako zakonom nije drukčije određeno. Dakle, iz navedene zakonske norme može se zaključiti da tužitelj kod brisovne tužbe može biti samo ona osoba čije je knjižno pravo povrijeđeno neistinitim upisom u korist stjecatelja ili njegovi univerzalni slijednici. U konkretnom slučaju na temelju predmetnog Ugovora nije došlo do

provedbe bilo kakvog upisa u zemljišnu knjigu. Samim time sud nije ispitivao ostale pretpostavke koje su zakonom propisane za brisovnu tužbu pa je takav tužbeni zahtjev neosnovan. Stoga je i odlučeno kao u izreci pod toč. II/.

21. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 5 ZPP-a pa je sud odlučio da tuženice nadoknade troškove protivne stranke – tužitelja iako tužitelj nije u cijelosti uspio s postavljenim tužbenim zahtjevima. No tužbeni zahtjev po osnovu brisovne tužbe predstavlja neznatni dio zahtjeva o kojem je sud odlučio na temelju spis priloženih javnih isprava-zk izvadaka, dok su se ostali dokazi provedeni na održanim ročištima glavne rasprave izvodili na okolnosti postojanja pobuda iz kojih se pristupilo sklapanju predmetnog Ugovora. Shodno iznesenom, sud obvezao tuženice solidarno naknaditi tužitelju one troškove za koje je utvrđeno da su bili potrebni za vođenje parnice, a koji se sastoje od sudske pristojbe na tužbu (189,14 eur) i presudu (378,27 eur) kao i izdataka tužitelja za zastupanje po punomoćniku odvjetniku i to za sastav tužbe, jednog obrazloženog podneska, pristup na pripremno ročište održano 28. srpnja 2025. kao i na ročišta glavne rasprave 27. listopada 2025., 23. siječnja 2026. i 11. svibnja 2026.- po 500 bodova, pristup na ročišta od 2. ožujka 2026. i 8. travnja 2026. –po 50 bodova, sve sukladno Tbr. 8. Toč. 1, Tbr. 9 toč. 1 i 5 što uvećano za vrijednost boda u skladu s Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 138/23) iznosi 6.767,38 eur. Stoga je i riješeno kao u izreci pod toč. III/.

U Korčuli, 26. svibnja 2026.

S u t k i n j a

Marija Gugić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u 3 istovjetna primjerka putem ovog suda za nadležni županijski sud. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30888-93298**

Kontrolni broj: **01ba6-09934-5ccc8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.